

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. jūnijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spānija) — Germán Rodríguez Cachafeiro un María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Lieta C-321/11)

(2011/C 282/04)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Germán Rodríguez Cachafeiro un María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Atbildētāja: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 2. panta j) punktā saistībā ar tās 3. panta 2. punktu un 4. panta 3. punktu ietvertu jēdzienu "iekāpšanas atteikums" var attiecināt arī uz gadījumu, kad gaisa pārvadātājs atsaka iekāpšanu, jo pirmais saistītā lidojuma reiss kavējas tā paša vainas dēļ un tas kļūdaini prognozē, ka pasažieri laikus nepaspēs uz otro reisu, ļaujot aizņemt viņu vietas citiem pasažieriem?

Prasība, kas celta 2011. gada 22. jūnijā — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-323/11)

(2011/C 282/05)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Hadjiyiannis un U. Nielsen)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, līdz 2009. gada 22. decembrim nublicējot upju baseinu apsaimniekošanas plānus un līdz 2010. gada 22. martam nenosūtīt Komisijai to kopijas un katrā ziņā nepaziņojot tos Komisijai, Dānijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽¹⁾, paredzētos pienākumus;

— piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 13. panta 1., 2. un 6. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2009. gada 22. decembrim izpildītu Direktīvas prasības un līdz 2010. gada 22. martam nosūtītu to kopijas Komisijai.

Tā kā Komisija nav saņēmusi nekādu informāciju par to, ka nepieciešamie akti ir pieņemti, Komisijai esot jāuzskata, ka Dānija vēl nav pieņēmusi šos aktus un tādējādi nav izpildījusi direktīvā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 327, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 5. sēj., 275. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. jūnijā iesniedza Legfelsőbb Bíróság (Ungārija) — Gábor Tóth/Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály tiesību pārnēmēja Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Lieta C-324/11)

(2011/C 282/06)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Legfelsőbb Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Gábor Tóth

Atbildētāja: Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály tiesību pārnēmēja Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai nodokļu neitralitātes principam (Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 9. pants) ir pretrunā tāda juridiskā interpretācija, saskaņā ar kuru rēķina saņēmējam tiek liegta iespēja izmantot tiesības uz atskaitījumu, ja personai, kura tam izrakstījusi rēķinu, pirms līguma izpildes vai rēķina izrakstīšanas pašvaldības amatpersona ir atņēmusi individuālā komersanta licenci?

- 2) Vai apstākļi, ka rēķinu izrakstījušais individuālais komersants nav deklarējis sev nodarbinātos darba ņēmējus (kuri tādējādi strādā nelegāli) un nodokļu administrācija tādēļ ir konstatējusi, ka minētajam komersantam “nav deklarētu darbinieku”, var liegt rēķina saņēmējam izmantot tiesības uz atskaitījumu, ņemot vērā nodokļu neitralitātes principu?
- 3) Vai var uzskatīt, ka rēķina saņēmējs ir vainojams nolaidībā, ja tas nepārbauda nedz to, vai darbu izpildes vietā nodarbināto darba ņēmēju un rēķina izrakstītāja starpā ir tiesiskās attiecības, nedz to, vai tas ir izpildījis savas nodokļu deklarēšanas vai kādas citas saistības attiecībā uz šiem darba ņēmējiem? Vai var uzskatīt, ka šī uzvedība ir objektīvs apstākļi, kas liecina, ka rēķina saņēmējs zināja vai tam bija jāzina, kas tas piedalās ar izvairīšanos no PVN saistītas krāpšanas darījumā?
- 4) Vai, ievērojot nodokļu neitralitātes principu, valsts tiesa var ņemt vērā iepriekš minētos apstākļus, ja tās vērtējums kopumā mudina secināt, ka saimnieciskais darījums rēķinā norādīto personu starpā nav noticis?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 30. jūnijā — Komisija/Slovākija

(Lieta C-331/11)

(2011/C 282/07)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un A. Tokár)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atļaujot atkritumu poligona *Žilina — Považský Chlmec* ekspluatāciju, kaut arī nav poligona darbības uzlabošanas plāna un nav pieņemts galīgs lēmums par to, vai minētais poligons var turpināt darbību, pamatojoties uz apstiprināto darbības uzlabošanas plānu, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (¹) 14. panta a), b) un c) punktā;
- piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atkritumu poligons *Žilina — Považský Chlmec* darbojas, kaut arī nav iesniegts plāns tā darbības uzlabošanai un nav apstiprināti iespējamie pielāgojumi, pamatojoties uz darbības uzlabošanas plānu. Tādējādi Komisija lūdz, lai Tiesa atzīst, ka, atļaujot atkritumu poligona *Žilina — Považský Chlmec* ekspluatāciju, lai gan nav poligona darbības uzlabošanas plāna un nav pieņemts galīgs lēmums par to, vai minētais poligons var turpināt darbību, pamatojoties uz apstiprināto darbības uzlabošanas plānu, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. panta a), b) un c) punktā.

(¹) OV L 182, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 *Lancôme parfums et beauté & Cie*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Focus Magazin Verlag GmbH* 2011. gada 29. jūnijā iesniedza *Lancôme parfums et beauté & Cie*

(Lieta C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lancôme parfums et beauté & Cie* (pārstāvji — A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Focus Magazin Verlag GmbH*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā T-466/08 un Biroja Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 29. jūlija lēmumu lietā R 1796/2007-1;
- piespriest Birojam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Biroja Apelāciju padomē, Vispārējā tiesā un šajā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ tādēļ, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 43. panta 2. un 3. punktu un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka strīdīgajā gadījumā piecu gadu pēc reģistrācijas laikposms, kurā bija faktiski jāizmanto agrākā Vācijas preču zīme “FOCUS”, ar kuru pamatoti iebildumi pret Kopienas preču zīmes “ACNO FOCUS” reģistrācijas pieteikumu, ir sācies tikai 2004. gada 13. janvārī.